

Justitsministeren: Jeg maa tillade mig at gjøre en Bemærkning til den ærede Forslagsstiller's Ytringer. Jeg har aldeles ikke sagt, at Ministeriet ingen Veiledning behøvede, men jeg har sagt, at det ikke var bundet ved Taxationsforretningerne, og at det meget godt ved Hjælp af de Oplysninger, Taxationsforretningerne indeholdt, kunde vurdere og afgjøre, om de Resultater, hvortil de kom, vare i Overensstemmelse med den virkelige Værdi. En Veiledning maa Ministeriet naturligviis have; thi man kan ikke sidde oppe i Contoirerne og see, hvorledes en Gaard ude paa Landet er beskaffen, men hvad selve Taxationsforretningen angaaer, da kan man godt ved de Oplysninger, som den indeholder, vurdere, om den er paalidelig eller ikke; det kan man sidde i Contoirerne og gjøre. Naar den ærede Taler derhos yttrede sig, som om jeg havde udtalt, at Taxationsmændene ikke opfyldte deres Skyldighed, saa maa jeg bemærke, at jeg heller ikke har talt Noget derom; jeg har sagt, at Enhver veed, at en Taxationsforretning over en Eiendom bliver ganske forskjellig, efter som den optages i forskjellige Diemed; men det er ikke noget Nyt, det er Noget, som Enhver maa vide, der har levet i praktiske Forhold. Det er jo bekjendt nok, at man undertiden forlanger Taxationsforretningen til „sand“ Værdi, undertiden til Auctionsefterretning, hvilket altsaa viser, at Taxationsforretninger ere af forskjellig Natur. Det er ogsaa ganske vitterligt og meget forklarligt, at Taxationsmændene uvilkaarligt lade sig paavirke af det Diemed, hvori Taxationen optages. Dette er Noget, som er ganske naturligt, hvormed jeg dog ikke vil sige, at dette altid kan forsvares.

J. M. Hansen: Den ærede Minister yttrede blandt Andet, at han ikke troede, Loven af 3die Marts 1852 vilde være bleven vedtaget af Rigsdagen, naar man paa den Tid, den blev vedtaget, havde haft den Erfaring om Lovens Indflydelse, som man nu har; jeg har bedet om Ordet for paa det Bestemteste at modstige denne Ytring. Naar man vilde begrunde Sagen, ikke paa mangelfulde Indberetninger og Fremstillinger, men paa hvad der virkelig finder Sted eller har fundet Sted, saa er jeg overbevist om, at man ikke vilde komme til en saadan Erfaring som den, den ærede Minister har omtalt; men de Forestillinger og Fremstillinger, som den ærede Minister jo har erklæret blive ham meddeelte, ere af den Beskaffenhed, at de, om man end ikke vil kalde dem hemmelige — da det nemlig lader til, at den ærede Minister har Modbydelighed for at høre hemmelige Erklæringer omtalte —, dog ere saadanne, som Publikum ikke bliver bekjendt med, og det er vist nok, at disse Erklæringer undertiden kunne være saaledes, at man kan bygge ganske urigtige Slutninger paa dem. Vi have haft et mærkeligt Exempel, som jeg skal tillade mig at erindre om, idet man i „Berlingske Tidende“ har seet en Fremstilling af Resultaterne med Hensyn til Sorø Akademies Gods; men da disse Betragtninger kom offentlig frem, viste det sig strax, at de vare gaaede ud fra aldeles urigtige og falske Forudsætninger. Saaledes tror jeg ogsaa, det vil gaae med mangfoldige af de Erklæringer, paa hvilke den ærede Minister har støttet sin Erfaring med Hensyn til Loven af 3die Marts 1852.